

Josep Casamartina, o la moda també és patrimoni

Pilar Vélez

Acadèmica de número. pvelevz@bcn.cat

Com molts fill d'una família d'una ciutat consagrada al món tèxtil com és Sabadell, en el seu cas, Josep Casamartina Parassols ha sentit tota la vida una passió especial per aquest entorn. Però si molts fills, nets i besnèts de nombroses famílies dedicades a la fabricació de teixits, imbuïts i influïts per aquest món han decidit dedicar la seva vida al món de la moda, del disseny de moda i avui són protagonistes reconeguts de la moda catalana, Josep Casamartina s'hi ha fixat des d'una altra perspectiva, igualment lloable.

Casamartina, nascut a Sabadell el 1956, es defineix com a historiador, crític d'art i comissari d'exposicions. Si ens remuntem als anys vuitanta, anys de joventut, era ja fundador i director de l'Estudi Quasar de la seva vila natal, conjuntament amb Dante Ríos, i posteriorment, entre el 1989 i el 1992, de la Galeria Inge Maltus, també a Sabadell.

Com a historiador és bon coneixedor del Modernisme i Noucentisme a Catalunya, moviments dels quals coneix molt bé la trajectòria i l'obra de nombrosos artistes com ara Josep de Togores, Ismael Smith, Josep Palau Oller o Antoni Vila Arrufat, dels quals ha comissariat exposicions i n'ha publicat diversos catàlegs o llibres.

Així mateix ha estat l'ànima del projecte museogràfic del Museu d'Art de Cerdanyola i del projecte museològic del Palau Güell, com també assessor del Centre de Documentació i Museu Tèxtil de Terrassa –recordem especialment l'exposició que hi feu en col·laboració amb Sílvia Carbonell, intitulada “Les fàbriques i els somnis. Modernisme tèxtil a Terrassa”– i del Museu de Montserrat.

Però sobretot avui Casamartina és conegut i reconegut per la seva labor en pro del món de la moda. Com a col·leccionista, historiador i gran divulgador, que n'és alhora, Casamartina s'ha sumat a les noves directrius culturals dels darrers anys que han defensat el valor patrimonial de la moda. És a dir, que han atorgat al disseny de moda un paper de primer ordre dins del món del patrimoni cultural d'una societat, en aquest cas, la nostra.

Catalunya, i en concret Barcelona, han estat i són centres rellevants en el món de la moda dels segles XX-XXI. Conjuntament amb Anna M. Casanovas, Josep Casamartina va proposar-se, i avui continua el seu camí, de fer una col·lecció de moda del segle XX, fonamentalment d'autors i de cases amb seu o estretament relacionats amb Barcelona, sense excloure altres noms internacionals. Alta costura, però també prêt-à-porter, complements i fins i tot teixits del segle XV al XXI conformen la coneguda com a Col·lecció Antoni de Montpalau (CTAM) –en homenatge a l'admirat autor de *Les històries naturals* (1960)–, que ens parla d'una sensibilitat especial envers el món de la indumentària. I alhora, d'un treball de cerca detectivesca.

No és estrany, doncs, que l'Associació Catalana de Crítics d'Arts l'any 2011 reconegués aquesta iniciativa patrimonial i que avui mateix celebrem l'ingrés de Josep Casamartina a la Reial Acadèmia

Catalana de Belles Arts de Sant Jordi com a acadèmic corresponent per Sabadell, atès que amb el seu ingrés la nostra corporació afegeix una atenció especial i el coneixement del món del teixit i la indumentària, especialment de la moda del segle XX, ja plenament reconeguda com una branca cabdal del disseny contemporani.

Tanmateix, cal afegir que l'Acadèmia ja havia estat sensible a la creació de moda, i avui és oportú de recordar-ho, ja que el 28 de novembre del 1990 havia rebut, com avui ho fa amb Josep Casamartina, el gran modista Pierre Cardin com a acadèmic corresponent per París. I ell en agraïment va donar-nos una creació seva, que es diposità al Museu Tèxtil i d'Indumentària, avui integrat dins del Museu del Disseny de Barcelona.

Així doncs, per primera vegada l'Acadèmia rep un historiador i crític amb un interès molt específic per la moda, i d'aquesta manera enriqueix el seu ventall d'investigadors i d'interessos, en un moment que justament la moda i tot el seu entorn gaudeixen d'un gran reconeixement internacional per part del món dels museus i el patrimoni.

Perquè no hem d'oblidar que és missió de l'Acadèmia vetllar pel patrimoni cultural del país. I la moda n'és tant com qualsevol altre.

Benvingut Josep Casamartina a la nostra Acadèmia, d'ara endavant també la teva.

21 de març del 2013